

DE STER VAN NEDERLAND

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

1 APRIL 1937

No. 7

42e JAARGANG

»En ik zag eenen anderen engel, vliegende in het midden des hemels en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie en geslacht en taal en volk.«

Openb. 14: 6.

ORGANISATIE VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN OP 6 APRIL 1830 TE FAYETTE, NEW YORK

„Het ontstaan der Kerk van Christus in deze laatste dagen....; dezelve regelmatig georganiseerd en gevestigd zijnde overeenkomstig... de geboden Gods, in de vierde maand en op den zesden dag der maand, welke April genaamd wordt; welke geboden gegeven waren aan Joseph Smith Jr., die van God geroepen en tot eenen apostel van Jezus Christus verordineerd was, om de eerste ouderling dezer Kerk te zijn...., En dit overeenkomstig de genade van onzen Heere en Zaligmaker Jezus Christus, tot Wien zij alle heerlijkheid, zoowel nu als in eeuwigheid. Amen.

Leer en Verbonden 20:1, 2 en 4.

TOESPRAAK

gehouden door President Richard R. Lyman
op 22 Februari 1937, te Rotterdam

Gaat heen en boodschapt Johannes . . . (Matth. 11 : 1-5)
(Vervolg van blz. 98.)

Ik ging eens naar een conferentie. Na de morgenvergadering kwam er een vrouw naar mij toe. Zij had een kind op haar armen en nog enkelen aan haar rokken. Zij zeide: „Wilt u alstublieft mijn man zalven?” „Natuurlijk, met alle plezier,” zeide ik. „Wat scheelt hij?” „Hij heeft een verlamming.” Ik ging naar buiten en daar zag ik een man in een wagentje. Ik heb nog nimmer zoo'n ziektegeval in mijn leven gezien. Vanaf zijn middel was hij geheel verlamd. Zijn beenen slingerden heen en weer. Hij was alleen maar in staat zich in dit wagentje op te trekken. En het scheen mij toe, dat ik nimmer in mijn leven een persoon gezien had, die zoo hard een zegen noodig had. En daarom zeg ik, wederom door de macht en de autoriteit van het priesterschap, legde ik mijn handen op het hoofd van dezen verlamden man. Ik zegende hem met den zegen van gezondheid en zeide: „O, Vader, voor elke verbetering, die intreedt in den toestand van dezen, Uwen dienst-knecht, maken wij hier een plechtig verbond, dat wij alle verdere dagen ons levens nederig Uwe Goddelijke hand en macht zullen erkennen.” Drie jaren gingen voorbij en ik ging weer naar diezelfde plaats ter conferentie. Wederom stond daar diezelfde vrouw, misschien met nog een kindje erbij. Zij zeide: „Br. Lyman, herkent U mij?” „Laat eens zien. Heb ik uw man niet gezalfd. Uw man, die een verlamming had?” Ik verwachtte, dat zij mij zekerlijk zou vertellen van haar verdriet over het verlies van haar echtgenoot, maar voordat ik nog tijd had om te spreken, zeide zij: „Ik wil dat u hem de hand zal drukken.” En daar kwam langs den vleugel van het gebouw haar man alreeds naar mij toegelopen, geheel hersteld. Denkt u zich dit wonder in. De macht van God maakte dit herstel mogelijk.

En nu komt de goede broeder, die hier op het podium zit, broeder Sebastiaan van Dongen, Pres. Lyon had mij omtrent zijn zoo ernstigen toestand op de hoogte gesteld. Het scheen mij toe, dat gezondheid voor hem onmogelijk was. Wij waren zoo diep verslagen, dat wij alle ouderlingen uit den omtrek bijeenriepen en vereenigd onder mijn leiding beriepen wij ons op onzen Hemelschen Vader, om het leven van dezen man te sparen en hem gezond te doen worden. Hij had zoo'n geloof getoond, had zoo-veel onzelfzuchtigheid aan den dag gelegd, waarlijk had hij bijna zoo goed als alles er aan gegeven om in de wereld te komen en het Évangelie van Jezus Christus te prediken, om de menschen in de wereld, die den naam van onzen Meester niet willen erkennen, tot bekeering te roepen en in dit Heilig Boek is duidelijk geschreven „Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en zijne Gerechtigheid

en alle andere dingen zullen u toegeworpen worden." „Vader in den Hemel," zeide ik en de woorden werden door alle zendingen herhaald, „hier is een onzelfzuchtig man, hij en zijn vrouw offeren alles wat zij hebben op aan U, Hemelsche Vader, voor Uw werk en voor Uw Koninkrijk. Wilt gij daarom, dit bidden wij nederig, hem genezen en voor iedere verbetering die in zijn toestand intreden zal, zullen wij zoolang wij leven en in alle nederigheid, Uw Goddelijke hand en macht erkennen." Denkt U mijn verbazing in, toen ik gisteren zijn hand drukte en hij zeide: „Tot de verwondering van den dokter zelf, ben ik weer gezond en wel." Oogenschijnlijk een onmogelijkheid. Doch dit werd, zooals ik zekerlijk geloof, verricht door de macht van God. Nu heb ik u enkele voorvallen van gezondmaking genoemd en ik wensch u terzelfder tijd een waarschuwing te geven.

In Idaho had ik een andere ondervinding. Op een conferentie kwam aan het eind van de morgenvergadering een man naar mij toe. „Ik heb een groot vraagstuk in mijn familie en ik wil vragen of u het wilt oplossen." „Wat is uw moeilijkheid?" „Mijn jongen wilde gisteravond naar bed gaan zonder zijn gebed te hebben opgezegd, en ik zeide tot hem: „Je hebt iets vergeten." „Nee vader, ik heb niets vergeten. Ik weet wel dat ik mijn gebed niet heb opgezonden. Dat doe ik niet meer. Ik geloof niet dat er iets goeds in is." „Waarom denk je dat?" „Ik zal het u zeggen, vader. Ik heb altijd mijn geheele leven lang één hartsverlangen gehad. Ik heb in geloof en vertrouwen gebeden, en langen, langen tijd gevraagd of mijn moeder gezond mocht worden. Ik wist dat zij zou leven, ik wist dat zij gezond zou worden, ik had een groot geloof. De gemeentepresident is gekomen en heeft haar gezalfd, u hebt haar ook gezalfd en de ouderlingen eveneens. En nu, vader, nu zij gestorven is, ben ik tot de conclusie gekomen, dat ik er mee uit moet scheiden." Sinds het feit onder mijn aandacht was gebracht, heb ik het ernstiglijk overdacht en het komt mij voor, dat het verhevenste moment van Jezus Christus, den Zoon van God niet was, wanneer Hij de zieken genas, niet wanneer Hij de blinden ziende maakte, niet de lammen loopende, noch de dooven hoorende, neen zelfs niet wanneer Hij de dooden opwekte, doch toen Hij Zijn vurigste gebed opzond. Het was in den Hof van Gethsemané. Hij had zulk een grooten strijd en smart, dat bloed zelfs uit de poriën van Zijn huid kwam, Zijn toestand zoo ernstig, dat het goede Boek ons zegt:

Een engel werd van den Hemel gezonden om ondersteuning te geven. Werd dit, Zijn ernstigste gebed, verhoord? Het ernstigste gebed dat ooit de lippen van Jezus den zoon van God ontvloeide, werd niet verhoord. Hebt u dit ooit overdacht? Nu, ik zou u een groot aantal voorvallen kunnen noemen, waarin ik net zoo ernstig voor de gezondmaking van de zieken gebeden heb, en met net zooveel geloof en zij niet zijn genezen. Moet ik dan mijn geloof verliezen? Ik denk op het oogenblik aan een ringpresident, een der

mannen in de kerk, die het meest noodig was, die het meest dienstbaar was. Ik wilde dat hij gezond zou worden. Wij wilden het allen. In den tempel kwamen de president en zijn raadgevers en het Quorum der Twaalven voor dat doel bijeen, in dien heiligen tempel, en daar baden wij vereenigd om het herstel van dezen zoo zeer behoefden man en leefde hij? Neen. Zouden wij vanwege dit ons geloof verliezen? Ik geloof van niet. Alles, wat wij te doen hebben, is terug te blikken op de ondervinding van Jezus, den Zoon van God, in den Hof van Gethsemané. Hij zond daar een oprecht gebed op en dat gebed werd niet beantwoord. Maar het was toen, dat Hij zeide, nadat Hij Zijn ernstig smeekgebed had opgezonden: „Vader, Uw wil geschiede, niet de mijne.”

Indien Hij het zeide, indien Hij het kon zeggen, indien Hij dat voorbeeld stelde, dan zeg ik het eveneens na ieder gebed dat ik opzend. Wij dienen ons best te doen, dezen zelfden Geest te hebben, welken Jezus bezat toen Hij zeide: „Vader, Uw wil, niet de mijne geschiede”. Met een verlangen in mijn ziel, om Zijn leerstelling te trachten te volgen en te trachten, Zijn voorbeeld na te komen, bid ik om het herstel van zieken. Ik leg mijn handen op degenen, die lijden en ik zegen hen met den zegen der gezondheid. Ik gebied de ziekte heen te gaan en bid, dat zij gezond zullen worden en ik zeg het niet alleen met mijn lippen, maar eveneens met mijn hart en daarna in gebed. En na iedere smeekbede doe ik mijn best, om denzelfden geest te genieten als Jezus, de Zoon van God en zeg: Vader dit is mijn wensch, dit is mijn gebed, dit is mijn smeekbede, maar niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. En in de Heilige Schrift wordt gezegd: Roep de Ouderlingen der Kerk, laat hen zalven met den zegen der gezondheid en denk er aan, indien zij leven, dan leven zij in Mij en indien zij sterven, sterven zij in Mij. En zoo zeg ik tenslotte tot u vanavond, zooals in het Heilige Boek staat geschreven: „Gaat tot Johannes. Gaat en boodschapt de dingen, die gij gezien en gehoord hebt. De blinden worden ziende, de kreupelen wandelen, de melaatschen worden gereinigd, de dooven hooren, ja zelfs de dooden worden opgewekt en het Evangelie van den Meester wordt gepredikt tot diegenen, die arm zijn.” Dat is ook de toestand van heden. Wij brengen u datzelfde Evangelie en indien iemand deszelfs wil wil doen, die zal van deze leer bekennen. Er zal geen onzekerheid zijn. Hij zal van deze leer bekennen, of zij uit God is of dat ik van mijzelve spreek. Tot allen zeg ik vanavond: „Kunt gij om iets mooiers vragen, dan door Jezus, den Zoon van God, zelve gedaan werd? Indien iemand deszelfs wil wil doen, dan zal hij *weten*. Het zijn niet mijn woorden, geen logica die ik gebruik, geen uitspraak van menschelijke tong, geen welluidende toespraak, welke overtuigen. Er is slechts één manier, waarop u het kunt weten. En dat is, dat u zult doen, zooals in het Heilig Boek staat.

Toen Joseph Smith in onzekerheid verkeerde, slechts veertien

jaar oud, bij welke kerk hij zich moest aansluiten, las hij in het eerste hoofdstuk van Jacobus: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt en het zal hem gegeven worden”. Lees dat in uw eigen bijbel en beproeft het. Ik heb geen redelijker voorstel. Ik heb de halve wereld doorgereisd om u in het gelaat te zien, u mijn liefde en zegen achter te laten, tot u, die alreeds de boodschap hebt aangenomen, die tot de kerk behoort; u, die strijdt met al de macht die in u is, om het Koninkrijk van God en Zijne Gerechtigheid te zoeken en de belofte van het Heilig Boek is: Alle andere dingen zullen U toegeworpen worden. En indien er enkelen zijn, die geen leden zijn, dan zeg ik u: „Vraagt en gij zult ontvangen; klopt en u zal worden opgedaan. Indien iemand deszelfs wil wil doen, dan zal hij van deze leer bekennen of ze van God is of van een andere richting. Dit is uw kans, dit is uw gelegenheid. Gaat op uw knieën. Zendt uw bede op en het Licht des Hemels zal tot u binnendringen, zooals het de ziel van Saulus van Tarsen binnendrong en hem van een vervolger der volgelingen van Jezus in een ijverigen apostel des Heeren veranderde. Dat Licht des Hemels, dat in het leven van Joseph Smith kwam en hem van een nederigen jongen, die op veertienjarigen leeftijd voor het eerst zijn lippen gebruikte in een bede tot de Voorzienigheid, als gevolg van zijn gebed veranderde in een groot en machtig man.

Door hem werd gevestigd de Kerk van Jezus Christus. En ze is de kleine steen van den berg afgehouwen, waarvan door Daniël, den profeet, werd gesproken, dat zij zou voortrollen, totdat zij de geheele aarde zou vervullen.

Ik heb de laatste 6 weken veel gereisd en overal plaatsen gevonden, waar evenals hier groote groepen trouwe en geloovige Heiligen tezamen waren. Het schijnt mij toe, dat de zuurdeesem begint te werken, tot in alle deelen van de massa is doorgedrongen, totdat de geheele wereld van den zuurdeesem zal zijn doortrokken. In het verkondigen zijner leerstelling en in het uitdragen van de Evangelieboodschap tot alle menschen over de geheele wereld, daarin hebben wij uw hulp noodig. Uw lasten mogen zwaar zijn, uw verantwoordelijkheid groot, doch denkt er aan, het grootste van alles zal de belooning zijn van hen, die eerst het Koninkrijk van God zoeken en let wel op mijn woorden, alle andere dingen zullen U toegeworpen worden.

Vaarwel en de Heere zegene U, Amen.

(Opgenomen door Zr. L. van Gelderen).

UTRECHTSCHER CONFERENTIE, gehouden op 20 en 21 Maart 1937

De openingsvergadering der conferentie was die in eigen kerkgebouw, op Zaterdagavond, waar door enkele zendelingen alsmede

plaatselijke leden het woord werd gevoerd, terwijl het Rotterdamsche zendelingenkwartet alsmede Oud. J. Dieu Jr. den avond met zang opluisterden.

In de Zondagmorgenvergadering werden door Oud. W. B. Carr, werkzaam te Utrecht, Br. B. v. d. Hazel, gemeentepresident te Utrecht, de ouderlingen J. Dieu, president te Apeldoorn, H. B. Watkins, sen. ouderling te Utrecht, Arie van Essen, werkzaam te Apeldoorn, A. B. Denhalter, werkzaam te Arnhem en Zr. J. A. Riet van Rotterdam resp. besproken, wat de geestelijke kwalen zijn, waaraan de wereld lijdt alsmede de eerste beginselen van het Evangelie, de belangrijkheid van het Avondmaal en het waar christenzijn, terwijl het Utrechtsche zendelingenkwintet, alsmede de zusters N. en J. Knollema van Amsterdam in zangnummers voorzagen.

Oud. J. van Drimmelen, gemeentepresident te Den Helder, Oud. L. R. De Korver, gemeentepresident te Arnhem, Br. Jan de Juncker van Utrecht, Br. Huizer van Arnhem, Zr. S. Scheer, pres. van het Z.H.V. hoofdbestuur, Oud. F. B. Jex, Priesterschaps-overziener, Zr. P. de Korver, bezoeker vanuit Amerika alsmede Br. J. W. P. Hamel, raadgever in het Amsterdamsche gemeentepresidentschap behandelden in de middagbijeenkoms de eigenschappen, waarnaar een waar christen zijn leven inricht, t.w. liefde, vergevingsgezindheid, onbevooroordeeldheid terwijl laatstgenoemde twee personen resp. op het belang der Z.H.V. en het Genealogische werk den nadruk legden. Door Zr. W. Verstrate van Amsterdam werd een orgel solo ten gehoor gebracht.

In korte trekken werd door Zr. T. Hartman, Presidente van het J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur een antwoord gegeven op de vragen: Wie, wat en waarvoor is de mensch? Oud. W. Mulder, opziener der Nederlandsche Zondagsscholen zette uiteen, welke voorstelling wij ons van onzen Heere Jezus mogen maken aan de hand van hetgeen omtrent Hem is beschreven. De ware persoonlijkheid van God, Die met Jezus Christus als de tweede persoon in de Godheid één in doel en werken was, werd door Oud. J. J. v. Langeveld duidelijk besproken, terwijl President T. Edgar Lyon aantoonde, welk een groote beteekenis de opstanding en de verzoening van Christus voor ons hebben, indien wij ons leven inrichten volgens de ons gegeven voorschriften. Het leven beteekent een met elkander opschieten, het ondersteunen door de sterken van de zwakken, het leven in vrede en eensgezindheid en naastenliefde met onze medemenschen. Door Oud. R. J. Willey en Oud. J. Dieu werd een duet gezongen, alsmede door laatstgenoemde een solo.

Hoewel in dit verslag nog niet genoemd, verdient hier een hartgrondig woord van lof het Amsterdamsche zangkoor, dat alle Zondagbijeenkomsen door zeer mooie zangnummers heeft opgepluisterd en een groot deel tot het welslagen van deze conferentie heeft bijgedragen.

ROTTERDAMSCH E CONF ERENTIE

Deze zal op Zaterdag en Zondag 17 en 18 April a.s. in het kerkgebouw »Excelsior», St.Janstraat 15 te Rotterdam worden gehouden.

ZATERDAGAVOND 8 UUR n.m. zal een lezing met gekleurde lichtbeelden worden gegeven, getiteld »Mijlpalen der Kerkgeschiedenis.«

ZONDAG zullen drie openbare vergaderingen worden gehouden en wel om 10 uur v.m., 3 en 7 uur n.m.

Om 12.15 zal er een doopdienst gehouden worden.

Komt — Luistert — Leert — Wordt gesticht.

Neemt deel aan dit geestelijk feest.

GRONINGSCH E CONF ERENTIE

In tegenstelling met een reeds eerder gedane mededeeling omtrent de Groningsche conferentie, zal deze niet op 15 en 16 Mei a.s., doch op 1 en 2 MEI a.s. plaatsvinden.

Dientengevolge zal de vastendag voor de leden der Kerk in het Groningsche district op Zondag 25 April a.s., worden gehouden.

TEMPELSTATISTIEK

Uit een onlangs vanuit Salt Lake City ontvangen verslag ontleenen wij de volgende cijfers, welke al het tot en met 31 December 1936 verrichte tempelwerk in alle tempels der Kerk aantoonen.

Doop voor de dooden	10.372.721
Begiftigingen voor de levenden	282.023
Begiftigingen voor de dooden	7.551.646
Echtparen verzegeld — levenden	139.518
Echtparen verzegeld — overleden	1.421.436
Kinderen aan ouders verzegeld — levenden	119.152
Kinderen aan ouders verzegeld — overleden	2.360.933

Verdere speciale hier niet genoemde verordeningen brengen het totaal verordeningen tot einde 1936 op 25.549.322.

REED SMOOT, STAATSMAN, KERKMAN

Wie zou vijf en zestig jaar geleden hebben kunnen denken, dat Reed Smoot, toen een gewone jongen, die naar school ging en dingen deed, die alle jongens doen, eenmaal als een geëerd leider in een der grootste en waardigste wetgevende machten ter wereld zou staan? Wie zou hebben kunnen denken, toen men den langen, ernstigen knaap zijn kudde koeien langs de ongeplaveide straten van zijn woonplaats zag drijven, dat hij eens den hoogen raad van zijn Kerk zou betreden, het Quorum der Twaalf Apostelen? Doch het leven van de grooten en de bijna grooten leeren ons respect en aanzien voor jongens, want wie kan in dezen tijd der gelegenheden voorspellen, waar enkele jaren een eerlijken, ijverigen jongen zullen brengen?

Reed Smoot's eerste baantje, na van school te zijn gekomen, was inderdaad nederig; in een grooten winkel werd hij in een kelder aan het werk gezet, om aardappelen te sorteeren, fruit te verpakken en andere dergelijke karweitjes op te knappen. Ofschoon toen nog een jongen van nog geen twintig jaar, werd hij in minder dan achttien maanden bedrijfsleider der coöperatie en binnen vier jaar aangesteld als directeur der Provo Woolen Mills. Daar hij als jong zakenman met kenschetsenden ijver en zijn buitengewone bekwaamheid zich tot in bijzonderheden wist in te werken, voelde alles, waarmede hij in aanraking kwam, de krachtgevende beroering van een meesterhand. Spoedig werd hij als een der vooraanstaande zakenmensen in Utah bekend en jaren later, nadat hij zich met grooten en toegewijden ijver op de studie voor zijn hoog ambt als voorzitter van het financieel staatsbeheer had toegelegd, zeide men van hem, dat hij „de zaakwaarnemer der regeering van de Vereenigde Staten” was.

Het is nu vier en dertig jaar geleden, dat Reed Smoot voor het eerst voor den Senaat der Vereenigde Staten werd gekozen, hetgeen gelijk staat aan de Eerste Kamer in Holland. Toen was hij reeds drie jaar apostel. Tegen zijn recht op dezen zetel kwam men op, op grond van zijn hooge positie in de Mormoonsche Kerk, want zijn vijanden meenden, dat de Kerk hem tot handelen volgens haar voorschriften zou pressen. Een verwoede strijd volgde. De oppositie was in beweegreden en aard grootendeels op politiek gebied. Uit het verloop bleek duidelijk, dat hij, hetzij godsdienstig of anderszins, onder geen eed of verplichting stond, welke op enigerlei wijze in strijd waren met zijn plicht als senator of als burger en niet aan een enkele organisatie was verbonden, waardoor zijn getrouwheid aan zijn land ook maar eenigermate in twijfel kon worden getrokken. Toen de feiten ten laatste duidelijk werden uiteengezet, werd hem den zetel door een groote meerderheid gegeven.

Toch betrad daar den Senaat een betrekkelijk jonge man zonder

..... Th

Een coura
hington, de h
de Vereenig
schreef eens o
voudigheid e
van het fami
Reed Smoot h
Het openbaa
fundamenteele
van zijn succe
oorsprongen v
venden invloe

„Temidden
raas van Was
reikt ons een o
melodie, ever
treffend als o
»Home Sweet
een jazz conc
van den laats
waarvan u z
onderscheiden
houding zou
ten oud
Utah, Reed S

„Ik trek nu
van het leven
sinds mijn j
heb geleid”,
Smoot. „Ik h
sterken drank
was nooit lui
mand onrecht

Ik smaakte h
jonge vrouw t
volmaakt, als
iemand heeft
kinderen heb
derlijke moede
verheven tehu

Dit ademt
trotsch op welk
een treffende
een thans over
Het is de spor
geuite gedach
eenvoudigen
schen echtgen

Laat geen c
korten blik in
Amerikaansch
beschimpn, v
heid, fatsoen,
liefde nog wor
haafd, en dit
felijk bestaan
hervormen tot
het goddelijke

N VAN HEDEN

m Mulder

uis Best

ot in Was-
ofstad van
de Staten,
ver de een-
reinheid
dielevan van
et volgende.
rt, een der
e geheimen
es en een der
van zijn blij-
ed:

van het ge-
hington be-
uderwetsche
vremd en
en maat uit
t Home" in
ert. En dit
en persoon,
alk een zich
de levens-
t verwacht-
senator van
moot.

de rente
hetwelk ik
jongensjaren
zegt senator
eb nimmer
gebruikt; ik
ik heb nie-
aangedaan.
hetgeluk, een
huwen, zoo
er maar ooit
geleefd. Mijn
en een won-
er gehad, een
issstichtster".

een naieve
bestede jaren,
hulde aan
eden vrouw.
atane, zelden
te van een
Amerikaan-
pot en vader.
ynicus dezen
een typisch
huishouden
waar eerlijk-
arbeid en
den gehand-
malig ster-
reinigen en
iets, hetwelk
benadert"...

het sieraad der welsprekendheid of de voordeelen van een klassieke opleiding, een lid van een onalgemeene kerk en een vertegenwoordiger van een kleinen westelijken staat. Zijn ambtgenooten waren allen vooraanstaande en ervaren wetgevers en staatslieden van omvangrijken invloed. Zij behandelde hem onverschillig en wezen hem aan in commissies, welke zelden of nooit bijeenkwamen — welke in werkelijkheid nimmer functioneerden. Doch dezelfde eigenschappen, welke hem uit den kelder brachten en bedrijfsleider der coöperatie maakten, voerden hem van de verkuipen en de kaardmachine en maakten hem den vooraanstaanden directeur van de wolmolens, deden hem de onbelangrijkste en onbeduidendste commissies van het senaat der Vereenigde Staten verlaten en maakten hem voorzitter van de invloedrijkste en machtigste commissie in de politieke wereld.

Hij predikt opbouwend en leeft doeltreffend het groote evangelie van arbeid. Hij is een voorbeeld van de vreugde en overwinningen, welke een ieder, die gewillig den prijs van eerlijk pogen betaalt, mag boeken. Hij heeft een begrip van de regeeringsmachine en een gezond ondubbelzinnig denkvermogen, welke hem tot het volbrengen van meer in staat stelt dan hen, die in de webben der technische finesses verstrikt geraken. Op de hem eigen wijze brengt hij dingen tot stand.

„Terwijl anderen praten, kijkt hij achter de schilderijen en onder de tapijten en achter de radiatoren in de federale regeering en betreedt hij den senaatsvloer met meer kennis der federale regeeringshoeken en hun inhoud, dan eenig andere senator in de gansche geschiedenis van den Senaat ooit heeft bezeten.”

Dit werd omtrent hem geschreven en een andere schrijver raakte den waren geest van Reed Smoot's inkleeding in de bewering dat „feiten en cijfers voor hem de wijn van het leven zijn. Een tabel statistieken bekoort hem gelijk een roman. Een grafische voorstelling van den stand van zaken behelst voor hem al de schoonheid van een Rembrandt.”

Vier jaar geleden eindigde Reed Smoot zijn lange periode dienstbetoon voor zijn regeering; en sinds dien tijd is hij in staat de volle kracht zijner bekwaamheden en kennis te wijden aan de Kerk, welke hij te allen tijde door de rechtschapenheid van zijn gedrag en de menschelijke grootheid van zijn leven heeft verdedigd. Lang geleden werd zijn hart door de alles omvattende kracht van een stralend en overwinnend geloof getroffen en hij is daaraan getrouw gebleven. Achter een nogal Puriteinsch uiterlijk is een warm hart en een teere ziel, een hulpvaardige en zorgzame houding jegens de ongelukkigen, een liefde voor onderwijs en de ware belangstelling in de schoonheden des levens.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 1en en 2en Zondag in April 1937.

HOOFDSTUK XXIII.

De verheerlijking

(Vervolg)

De stem van den Vader, voor Wien Hij de Eerstgeborene in de geestenwereld was, en de Eeniggeborene in het vleesch, was de allerhoogste verzekering; toch was die stem eerder tot de drie apostelen dan tot Jezus gericht, Die alreeds bij gelegenheid van Zijn doop des Vaders erkenning en getuigenis had ontvangen. De volledige tekst van des Vaders woorden tot Petrus, Jakobus en Johannes is die, opgeteekend in Mattheus: „Deze is Mijn geliefde Zoon, in denwelke Ik mijn welbehagen heb; hoort hem”. Afgezien nog van de bekendmaking van de goddelijke afkomst van den Zoon, waren des Vaders woorden anderszins beslist en wonderbaarlijk. Mozes, de openbaarmaker der wet en Elia, de vertegenwoordiger der profeten en speciaal onderscheiden onder hen als degene, die niet was gestorven,¹⁾ had men Jezus zien bedienen en zij waren Hem onderdanig geweest. In het gebod „Hoort *Hem*” was de vervulling der wet bevestigd en was de Messias boven de profeten verheven. Er was een nieuwe bedeeling gevestigd, die van het Evangelie, waarvoor de wet en de profeten slechts voorbereidend waren geweest. De apostelen zouden door Mozes noch door Elia worden geleid, doch door *Hem*, hun Heere, Jezus den Christus.

De drie uitverkoren apostelen „de Man der Rots en de Zonen des Donders” hadden den Heere in heerlijkheid aanschouwd en het verwonderde hen, dat zoo iets te dien tijde kon plaatsvinden, aangezien, zooals zij de Schriften hadden uitgelegd, er was voorspeld, dat Elias des Messias' zegevierende hemelvaart zou voorafgaan. Toen zij zich weer bergafwaarts begaven, vroegen zij den Meester²⁾: „Wat zeggen dan de schriftgeleerden, dat Elias eerst moet komen?” Jezus bevestigde de profetie, dat Elias eerst zou komen, dat is, voor des Heeren hemelvaart in heerlijkheid, welk voorval zij in gedachten hadden; „maar”, voegde Hij er aan toe,

¹⁾ 2 Kon. 2:11.

²⁾ Matth. 17:10-13; Mark. 9:11-13.

„ik zeg u, dat Elias nu gekomen is en zij hebben hem niet gekend, doch zij hebben aan hem gedaan, al wat zij hebben gewild; alzoo zal ook de Zoon des menschen van hen lijden. Toen verstonden de discipelen, dat Hij hun van Johannes den Dooper gesproken had.” Dat Johannes de Dooper „in den geest en de kracht van Elias” als de voorlooper van den Christus zou optreden, was door den engel Gabriël vóór des Doopers geboorte aan Zacharias bekend gemaakt; ¹⁾ en dat Johannes die Elias was, was alreeds door Jezus aangetoond in Zijn gedenkwaardige hulde aan des Doopers getrouwheid en grootheid. Dat Zijn woorden in het algemeen niet geheel en al zouden worden begrepen, is uit den verderen samenhang duidelijk; Jezus had bij die gelegenheid gezegd: „En zoo gij het wilt aannemen, hij is Elias, die komen zou”. ²⁾

Het is niet mogelijk, dat Jezus zou hebben bedoeld, dat Johannes dezelfde persoon was als Elia; eveneens konden de menschen Zijn woorden niet dusdanig hebben opgevat, aangezien de valsche leer van zielsverhuizing of reincarnatie van geesten door de Joden werd verworpen. ³⁾ De schijnbare moeilijkheid is opgelost, wanneer wij aannemen dat, wanneer de naam in het Nieuwe Testament voorkomt, „Elias” voor „Elia” ⁴⁾ wordt gebruikt zonder te pogen, een onderscheid te maken tusschen Elia den Tishbiet en eenig ander persoon, bekend als Elias.

Gabriël's verklaring, dat de toen nog ongebornen Johannes in „den geest en de kracht van „Elias” zou handelen sluit in zich, dat „Elias” een titel of ambt is; iedere hersteller, voorlooper of een van God gezondene, om den weg tot grootere ontwikkelingen in het Evangelieplan voor te bereiden, is een Elias. Het zelfstandig naamwoord „Elias” is inderdaad beide een persoonsnaam en een titel.

In de tegenwoordige bedeeling zijn Elias van ouds, die tot de bedeeling van Abraham behoorde en in den geest van wiens ambt in verschillende perioden velen hebben gehandeld, en eveneens de profeet Elia beiden persoonlijk verschenen en hebben hun bijzonder en afzonderlijk gezag op de dragers van het Heilig Priesterschap in deze laatste dagen bevestigd, en de sleutelen der machten, door hen benut, toen zij op aarde waren, zijn heden weer in de herstelde Kerk van Jezus Christus. Het gezag van Elias staat onder dat van Elia, daar het eerste een functie van de Lagere of Aäronische orde van het Priesterschap is, terwijl het laatste tot het Hoogere of Melchizedeksche Priesterschap behoort. Maleachi's voorspelling, dat „voor den grooten en vreeselijken dag des Heeren” Elia de profeet tot de aarde zou worden gezonden, om „het hart der vaderen tot de kinderen weder te brengen en het hart der

¹⁾ Luk. 1:17; zie hoofdstuk 18.

²⁾ Matth. 11:14.

³⁾ Edersheim *Life en Times of Jesus*, deel II, blz. 79.

⁴⁾ Aanteekening 4.

kinderen tot hunne vaders", ¹⁾ werd niet in de zending van Johannes den Dooper vervuld, noch in die van eenig anderen „Elias"; ²⁾ haar algeheele verwezenlijking vond zij op den derden dag van April 1836, toen Elia in den tempel te Kirtland, Ohio, verscheen en op Joseph Smith en Oliver Cowdery de sleutelen overdroeg van het gezag, hetwelk tot dusverre in hemzelf gevestigd was. „De groote en vreeselijke dag des Heeren" was niet in het midden des tijds, die ontzagwekkende doch gezegende tijd der vervulling is nog toekomstig, doch „nabij, zelfs voor de deur." ³⁾

Aanteekeningen.

4. De namen »Elias« en »Elia«. — De volgende verklaring, te vinden in Smith's *Bible Dictionary*, wordt algemeen door bevoegde zegsmannen onderstreept: „Elias" is het Grieksche en Latijnsche woord van „Elia", hetwelk in de geautoriseerde vertaling van de Apocriefe boeken en het Nieuwe Testament voorkomt.

5. „De geest en kracht van Elias". — Dat Johannes de Dooper in zijn ambt als hersteller, voorlooper of als een gezondene, om den weg voor een grooter werk dan het zijne voor te bereiden, als een „Elias" handelde, wordt door de oude en nieuwe geschriften bevestigd. Door hem was de waterdoop ter vergeving der zonden gepredikt en bediend en de hogere doop, die van den Geest, werd mogelijk gemaakt. Zijn zending getrouw, is hij in de laatste bedeeling gekomen en heeft door verordening het priesterschap van Aäron hersteld, hetwelk het gezag tot doopen heeft. Aldus bereide hij den weg voor het plaatsvervangend werk van den doop voor de dooden, waartoe het gezag door Elia was hersteld (zie hoofdstuk 11) en hetwelk het werk bij uitnemendheid is, waardoor de kinderen en de vaders in een eeuwig verbond vereenigd zullen zijn.

Op den 10en Maart 1844 gaf de profeet Joseph Smith aangaande de macht van Elias in vergelijking met het hooger gezag de volgende uitlegging: „De geest van Elias is de eerste, vervolgens Elia en ten laatste de Messias. Elias is een voorlooper om den weg te bereiden en de geest en de kracht van Elia zal daarna komen, welke de macht-sleutelen houdt en den tempel tot den topsteen bouwt, de zegelen van het Melchizedeksche Priesterschap op het huis van Israël bevestigt en alle dingen gereed maakt; daarna komt de Messias tot Zijn tempel, hetgeen het laatste van alles is.

De Messias is boven den geest en de kracht van Elia, want Hij heeft de wereld gemaakt en was die geestelijke rots voor Mozes in de wildernis. Elia zou komen en den weg bereiden en voor de komst van den grooten dag des Heeren het koninkrijk opbouwen, ofschoon de geest van Elias dit moge aanvangen". (*Hist. of the Church*).

HOOFDSTUK XXIV

Van zonschijn tot schaduw

Het afdalen van onzen Heere vanaf de heilige hoogten⁴⁾ van den Berg der Verheerlijking was meer dan een lichamelijk terugkeeren van grootere tot lagere hoogten; het was de overgang

¹⁾ Mal. 4: 5, 6; zie hoofdstuk 9.

²⁾ Aanteekening 5.

³⁾ *Leer en Verbonden* 110: 13-16.

⁴⁾ Vergelijk 2 Petr. 1: 18.

van zonneshijn naar schaduw, van de glanzende heerlijkheid des hemels tot de mist van wereldsch lijden en menschelijk ongeloof; het was het begin van Zijn snelle afdalen in de vallei der vernedering. Na het verheven gesprek met goddelijk aangestelde bedienaars, na het goddelijk gesprek met Zijn Vader en God, kwam Jezus te staan voor een tooneel van ontoemdigende verwarring en een schouwspel van duivelsche overheersching, waarvoor zelfs Zijn apostelen in machteloze verslagenheid stonden. Voor Zijn zoo gevoelige en zondeloze ziel moet deze tegenstelling wel bovenmenselijke smart met zich hebben gebracht; zelfs voor ons, die het korte verslag er van lezen, is het treffend.

De genezing van een jongen, door den duivel bezeten

Jezus en de drie apostelen keerden op den morgen na de verheerlijking van den berg terug¹⁾; dit feit geeft aanleiding aan te nemen, dat de glorieuze manifestatie tijdens den nacht had plaats gehad. Aan of nabij den voet van den berg vond het gezelschap de andere apostelen en eveneens een menigte menschen bij hen, alsmede enkele schriftgeleerden of rabbijnen²⁾. Er bleek onder het volk meeningsverschil en verwarring te zijn ontstaan en klaarblijkelijk hadden de apostelen een verdedigende houding aangenomen. Bij de onverwachte nadering van Jezus liepen velen van het volk naar Hem toe, om Hem eerbiedig te begroeten. Aan de twistzieke schriftgeleerden vroeg Hij: „Wat twist gij met dezen?“, waardoor Hij de last van het dispuut, wat dit ook mocht zijn, op zich nam en aldus de in verlegenheid verkeerende discipelen van verdere daadwerkelijke deelneming er aan te ontslaan. De schriftgeleerden bewaarden het stilzwijgen; hun moed was verdwenen, toen de Meester verscheen. Een man, „een uit de schare“, gaf, ofschoon indirect, het antwoord. „Meester“, zeide hij, aan de voeten van Christus knielend, „ik heb mijnen zoon tot u gebracht, die een stommen geest heeft. En waar hij hem ook aangrijpt, zoo scheurt hij hem, en hij schuimt en knerst met zijne tanden en verdort; en ik heb Uwen discipelen gezegd, dat zij hem zouden uitwerpen, en zij hebben niet gekund.“

Het feit, dat de discipelen den zieken jongen niet hadden kunnen genezen, had hun klaarblijkelijk vijandige kritiek, smaad en bespottig van de zijde der ongeloovige schriftgeleerden bezorgd; en hun verslagenheid moet zijn oorzaak hebben gevonden in de gedachte, dat door hen nu twijfel aangaande de autoriteit en de macht van hun Heere was ontstaan. In den geest pijnlijk getroffen door weder dit voorbeeld van gebrek aan geloof en bijgevolg gebrek aan macht onder Zijn verkoren en verordineerde

¹⁾ Luk. 9:37.

²⁾ Matth. 17:14-21; Mark. 9:14-29; Luk. 9:37-42.

dienstknechten, weerklonk deze uitroep van intens verdriet van Jezus: „O, ongeloovig geslacht! hoe lang zal ik nog bij ulieden zijn, hoe lang zal ik u nog verdragen?” Deze woorden, hoe zachtzinnig en medelijdend ze ook mogen zijn, behelsden duidelijk een verwijt en hoofdzakelijk tot de apostelen gericht; of ze uitsluitend tot hen of tot hen en anderen waren gericht, is van minder belang. Op Jezus' bevel werd de zieke knaap naderbij gebracht; en de overheerschende duivel, die zich in tegenwoordigheid van den Meester bevond, wierp zijn jeugdig slachtoffer in een vreeselijken aanval, zoodat de jongen op den grond viel en zich door stuiptrekkingen heen en weer wentelde, terwijl het schuim hem op den mond kwam. Met kalme vastberadenheid, zoo scherp in tegenstelling met het vurig ongeduld van den verontrusten vader, vroeg Jezus, wanneer de jongen deze ziekte voor het eerst had. „Van zijn kindsheid af”, antwoordde de vader en voegde er aan toe „en menigmaal heeft hij hem ook in het vuur en het water geworpen, om hem te verderven.” Met aandoenlijk verlangen smeekte hij: „zoo Gij iets kunt, wees met innerlijke ontferming over ons bewogen en help ons”. De man sprak over de ziekte van zijn zoon, alsof hij daarin deelde. „Help ons” was zijn smeekbede.

(Wordt vervolgd).

VARIA

Belangrijke bekentenis over dwalingen in de godsdienstleerstellingen.

Enkele weken geleden maakte de gemeente Coevorden der Gereformeerde Kerk een verklaring bekend van Pastoor Goossens van de Roomsche-Katholieke Kerk, waarin deze geestelijke bevestigde, dat zijn kerk slechts dien in de Gereformeerde Kerk plaatsvindenden doop zou kunnen erkennen, wanneer zulks met afvloeiend water werd gedaan. Het schijnt, dat dit in Gereformeerde kringen eenige beroering heeft verwekt, en Ds. D. Sikkel stelt in de *Amsterdamsche Kerkbode* de vraag, of er ook Gereformeerde kerken zijn, waar de doop anders dan met afvloeiend water wordt bediend. Hij geeft zijn lezers dan deze openlijke bekentenis: „Doop door besprenkeling is toch al een gebrekkige vorm, die alleen uit noodzaak is ingevoerd. Maar elke doopsbediening moet ons toch herinneren aan het indalen en ondergaan in den stroom. Daarom moet de besprenkeling zooveel mogelijk daarop wijzen. En dan is er alles voor, dat het water „vloeit”.

„Een gebrekkige vorm?” „Alleen uit noodzaak” ingevoerd? Door wien en met welke autoriteit? Wederom het werk van menschen, zekerlijk niet van God!

De Bijbel leert ons, dat de doop ons niet slechts aan het ondergaan in den stroom moet herinneren, doch er zulk een ondergaan of onderdompeling moet zijn, hetgeen symbolisch de

dood en begrafenis, wedergeboorte en opstanding tot een nieuwigheid des levens is.

Het is vreemd, dat in een kerkblad zulks openlijk wordt bekend na de wijze, waarop de predikanten van deze zelfde kerk de „Heiligen der Laatste Dagen” en anderen zoo zeer hebben bespot door te beweren, dat onderdompeling slechts de vroegere wijze van doopen was. Wederom biedt de tijd een verdediging voor de waarheid.

Een Laterdaagsche profetie in vervulling

„Door politieke macht en invloed werd de Joodsche natie uiteengerukt en werden haar onderdanen overal verspreid; en ik durf hier de meening te geven, dat zij weder door politieke macht en invloed vergaderd en opgebouwd zal worden en bovendien, dat Engeland in de wijsheid en beschikking des hemels is voorbestemd, den arm der politieke macht uit te strekken en bij deze groote onderneming in de voorste gelederen te staan....”

Deze woorden werden in Januari 1842 door Apostel Orson Hyde geschreven, nadat hij ingevolge de zending, hem door Joseph Smith opgedragen, het land Palestina voor de toevergadering van de Joden in deze tijdsbedeeling, had toegewijd.

In December 1917 werd tijdens den grooten oorlog Jeruzalem door den Engelschen generaal Allenby ingenomen. Na de vredesverdragen van dien oorlog had de Volkenbond Engeland het land Palestina als mandaat gegeven. Lord Balfour, toentertijd ministerpresident van Groot-Brittannië verklaarde, dat het de woonplaats der Joden zou worden.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

»De Triomf van het Westen« een monument, behoorend bij dat, voorstellend „De Tragedie te Winter Quarters” (Zie *De Ster* van 15 September 1936, blz. 297) zal op 24 Juli a.s. op het Tempelplein te Salt Lake City, Utah, worden onthuld. Zooals het monument te Winter Quarters de tragedie voorstelt, welke de paden der pioniers besloep, toen zij hun voorbereidingen troffen, om zich een plaats te verzekeren, waar zij het Koninkrijk van God in de toppen der bergen konden vestigen, is het monument, hetwelk te Salt Lake City zal verrijzen, een voorstelling van het einde van den moeizamen tocht en de zege, door geloof en standvastigheid behaald.

Avard Fairbanks, een nakomeling van deze stoere pioniers, zal ook dit monument vervaardigen.

De laatste pionier, die in 1847 den tocht van Nauvoo, Illinois, naar Utah maakte, overleed op 3 Maart 1937 te Richfield, Utah.

Het was patriarch Joseph S. Horne en hij maakte dezen tocht over de vlakten toen hij slechts 5 jaar oud was. Hij werd 4 Mei 1842 te Nauvoo geboren.

Meer dan 100.000 Kerkleden, wonend in de Snake River vallei, zullen zich grootelijks verheugen in den bouw van een nieuwen tempel te Idaho Falls, Idaho, zulks volgens een 3 Maart j.l. gedane afkondiging. De kosten hiervan zullen f 455.000.— (250.000 dollar) bedragen.

Het Eerste Presidentschap kondigde op 6 Maart j.l. aan, dat te Los Angeles een tempel zal worden gebouwd, waarvan de kosten f 637.000.— (350.000 dollar) beloopen. De Kerk heeft niet lang geleden een stuk land ter grootte van 11 H.A. in het hartje van Los Angeles aangekocht, waar de tempel zal worden opgetrokken. Dit land was voordien eigendom van de Harold Lloyd Studio en op dit land staat het groote buiten van den bekenden filmster.

Kerk koopt den grond van Nauvoo-tempel. Vanuit Salt Lake City bereikte ons het bericht, dat de Kerk op 20 Februari j.l. het land te Nauvoo, Illinois, heeft aangekocht, waar vroeger de Nauvoo-tempel stond.

Er is niets meer van dit eens zoo schoone gebouw overgebleven, daar het in de jaren, nadat de leden der Kerk door het gewapende gepeupel vanuit Nauvoo werden verdreven, door brand en een orkaan geheel werd verwoest.

Ten tijde van den dood van den profeet Joseph in Juni 1844 was de Nauvoo-tempel nog onvoltooid, doch met rasse schreden naderde het gebouw zijn voltooiing en op 24 Mei 1845 werd door Brigham Young de topsteen gelegd. Het daaropvolgende jaar werd binnen zijn heilige muren zeer veel verordineeringswerk voor de levenden en dooden tot stand gebracht. Dit was de eerste tempel, waarin in deze tijdsbedeeling deze heilige verordeningen werden verricht.

Schouwspel op den heuvel Cumorah. Er zijn plannen in voorbereiding voor de opvoering van een godsdienstig schouwspel op den heuvel Cumorah, op 22 September van dit jaar.

Verleden September waren meer dan 6000 menschen getuige van de opvoering van een schouwspel omtrent het voortkomen van het *Boek van Mormon*. Door den heuvel zelf wordt een natuurlijk amphitheater gevormd, hetwelk wanneer daartoe ingericht, voor 25.000 menschen zitplaatsen biedt. Aan den voet van den heuvel zal een groote open tooneel, met moderne verlichting en geluidsinstallatie, met een ruimte voor 100 spelers, worden gebouwd, terwijl de achterkant van het Informatiebureau als achtergrond zal dienst doen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Overleden

VETTER. — Op 14 Maart j.l. overleed te Utrecht zuster Elisabeth Vetter-geboren van Hattum. Zij was de echtgenoot van broeder F. H. J. Vetter der Utrechtsche gemeente. Zij werd 20 Januari 1902 te Utrecht geboren en op 29 April 1910 door Oud. C. de Gooyer gedoopt.

In de kapel van het Diaconessenhuis te Utrecht werd 18 Maart d.a.v. een rouwdienst gehouden, waarna de teraardebestelling op de Begraafplaats „Soestbergen” plaats vond en zulks, nadat aan de groeve een dienst was gehouden, door vele familie- en Kerkleden en vrienden bijgewoond.

Goud- en Groenfeesten in de Zending

GRONINGEN. — Op 25 Februari j.l. werd door de Groningsche O.O.V. het Goud- en Groenfeest gehouden, hetwelk zeer goed geslaagd mag heeten. De avond werd doorgebracht met tooneelspel, alsmede muziek, zang en spelen, terwijl eveneens versnaperingen werden verstrekt.

ROTTERDAM. — De Rotterdamsche O.O.V. heeft op 15 Maart j.l. haar Goud- en Groenfeest gehouden, hetwelk allen aanwezigen eenige gezellige uurtjes heeft bezorgd. Aan decoratie der zaal was veel aandacht besteed, terwijl eveneens de gecostumeerden op smaakvolle alsmede komische wijze hun costuums en uiterlijk hadden verzorgd. Het feest had een gezellig verloop, waarvoor het O.O.V.bestuur de eer verdient.

INHOUD

Organisatie der Kerk	101	Godsmannen van heden	108
Toespraak gehouden door President Richard R. Lyman	102	Jezus de Christus	110
Utrechtsche conferentie	105	Varia	114
Rotterdamsche conferentie	107	Een laterdaagsche profetie in vervulling	115
Groningsche conferentie	107	Kerknieuws van overal	115
Tempelstatistiek	107	Gebeurtenissen in de Zending	116